

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 1252

Doknr.
384414

Dato
26-02-2021

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har d. 29. januar 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 717 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål nr. 717:

"Vil ministeren indenfor sit ressortområde kommentere anbefalingerne til at imødegå problemstillingerne indenfor området om børn og unge med dobbeltdiagnoser, som de fremgår af "Grønbog om unge under 25 år med psykiske vanskeligheder og samtidigt problematisk brug af rusmidler", Alliancen - Unge med dobbeltdiagnoser og Helsefonden, oktober 2019, jf. SUU alm. del – bilag 64, herunder oplyse, om ministeren har taget eller påtænker at tage initiativer ift. anbefalingerne?"

Svar:

Jeg synes, at der er mange gode overvejelser og anbefalinger i "Grønbog om unge under 25 år med psykiske vanskeligheder og samtidigt problematisk brug af rusmidler".

Jeg har særligt identificeret følgende anbefalinger fra Grønbogen som værende relevante for Social- og Ældreministeriets ressortområde:

- At de unge og deres familier skal have relevant og samtidig hjælp i både psykiatri og rusmiddelbehandling – og i andre hjælpesystemer, når der er behov for det, samt at de unge skal mødes med et ungesyn, der tager udgangspunkt i hele den unge. Herunder at de unge og deres familier tilbydes ekstra støtte i særligt belastede perioder.
- At der sikres relevant uddannelse/viden på det specialiserede socialområde og på det psykiatriske område, herunder systematiske screeningsværktøjer, fælles retningslinjer for udredning samt overblik over tilgængelige indsatser på tværs af sektorer.
- At der også er brug for hjælp efter behandlingsindsatsen. De unge, der er kommet ud på den anden side af behandlingsindsatsen, skal have et tilbud om efterværn, der gives i form af individuel støtte, gruppestøtte og/eller støtte til at indgå i gode, sunde fællesskaber

Jeg er helt enig med Grønbogens anbefalinger om, at det er vigtigt at sikre en relevant og velkoordineret behandling af unge under 25 år med dobbeltdiagnoser. Unge og deres familier skal have en sammenhængende

hjælp. Denne indsats kræver samarbejde på tværs af ressortområder og sektorer.

På socialområdet er serviceloven indrettet således, at kommunerne er forpligtet til at yde hjælp og støtte til alle udsatte børn, unge og deres familier uanset årsagen til deres behov for støtte og hjælp. Dette kan f.eks. være hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet eller pædagogisk støtte. Denne hjælp er central, når familier fx oplever særligt belastede perioder grundet barnet eller den unges dobbeltdiagnose.

Herudover deler jeg opfattelsen af, at den unge bedst mødes med en helhedsorienteret indsats. Som det også er oplyst i Social- og Ældreministeriets bidrag til SUU alm. del. 718, ved vi fx ift. børn og unge med misbrug, at det for mange af disse børn og unge er andre udfordringer end rusmiddelproblematikken, der fylder mest. Dette kan f.eks. være psykiske vanskeligheder og rusmidlerne bruges til at håndtere udfordringerne, hvorved forbruget af rusmidler så at sige er et symptom på problemerne. Det er derfor vigtigt, at rusmiddelbehandlingen tilrettelægges som en helhedsorienteret indsats, hvor der tages hånd om hele barnets eller den unges situation og ikke kun fokuseres på forbruget af rusmidler, lige såvel som det er vigtigt, at inddrage barnet eller den unge i tilrettelæggelsen af indsatsen, så problemstillingerne løses sammen med den unge.

I relation til anbefalingerne vil jeg fremhæve Evalueringen af det specialiserede socialområde, som regeringen har igangsat i 2020 med støtte fra Enhedslisten, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Alternativet i 2020. Evalueringen skal bl.a. afdække de tilbud, der findes på det specialiserede socialområde, de forskellige målgrupper og deres behov samt den strukturelle opbygning af det specialiserede socialområde, hvor der bl.a. ses på visitation og kvalitet i indsatserne. Evalueringen skal dermed belyse, om de rigtige tilbud af rette kvalitet og specialisering er tilstede i kommunerne for de forskellige målgrupper.

Derudover kan jeg oplyse, at der med regeringsudspillet Børnene Først er fokus på efterværnsområdet. Når vi som samfund først har taget ansvaret for et barn eller en ung, må vi ikke give op eller give slip, før den unge er godt undervejs ind i voksenlivet. I udspillet lægges derfor op til en grundig analyse af efterværnsområdet, der skal danne basis for udformningen af konkrete løsninger til en ny tilgang til overgangen til voksenlivet, hvor de unge oplever at få en tryk og sammenhængende støtte. Målet er, at de skal unge rodfæstes i voksenlivet med stærke relationer, bolig og job eller uddannelse.

Afslutningsvist kan jeg henvise til sundhedsministerens svar på SUU alm. del spørgsmål 717, hvoraf det fremgår, at der i forbindelse med 10-årsplanen for psykiatrien ses på indsatsen for personer med dobbeltdiagnose, ligesom regeringen i overensstemmelse med aftalerne om regionernes og kommunernes økonomi for 2021 ser på en ændret fordeling af ansvaret for behandlingen af personer med dobbeltdiagnose. Danske Regioner og KL er inddraget i arbejdet med at finde en ansvarsfordeling, som kan sikre personer med dobbeltdiagnose en mere sammenhængende og helhedsorienteret indsats.

Med venlig hilsen
Astrid Krag

Bilag:

[Her anføres bilagsnummer og -titel for hvert vedlagt bilag, adskilt med linjeskift.]